

Sygn. akt II K 769/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Roksana Grabowska

przy udziale Prokuratora Krystyny Tracz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 roku sprawy

D. G., urodzonego (...) w D.,

syna M. i R. z domu L.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 10 listopada 2004 roku w sprawie o sygnaturze akt **IV K 455/02** za ciąg przestępstw z art. 282 k. k. popełnionych w lipcu 2001 r., w sierpniu 2001 r., we wrześniu 2001 r. i w październiku 2001 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 października 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 329/09** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w nocy z 9 na 10 sierpnia 2008 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 18 sierpnia 2008 r. na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 15 listopada 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 645/11** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 280 § 1 k. k. popełnione w dniu 10 lutego 2010 roku na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

orzeka

I przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na podstawie art. 85 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.), art. 86 § 1 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 października 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 329/09** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 15 listopada 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 645/11** i jako karę łączną wymierza skazanemu D. G. karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

II w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

III na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt IV K 455/02;

IV na podstawie na podstawie art. 577 k. p. k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie X K 329/09 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 18 sierpnia 2008 roku do dnia 20 sierpnia 2008 roku i od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia 28 października 2015 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 645/11 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 22 marca 2010 roku do dnia 14 czerwca 2010 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 769/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

D. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 10 listopada 2004 roku w sprawie o sygnaturze akt **IV K 455/02** za ciąg przestępstw z art. 282 k. k. popełnionych w lipcu 2001 r., w sierpniu 2001 r., we wrześniu 2001 r. i w październiku 2001 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie IV K 455/02 SR w Gdańsku – k. 25 - 27; odpis wyroku w sprawie V Ka 394/05 SO w Gdańsku – k. 28; dane o karalności - k. 9 – 11

D. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 października 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 329/09** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w nocy z 9 na 10 sierpnia 2008 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 złotych każda; za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 18 sierpnia 2008 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie X K 329/09 SR Gdańsk – P. w G. – k. 20 -22; odpis wyroku w sprawie V Ka 215/12 SO w Gdańsku – k. 23; dane o karalności - k. 9 – 11

D. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 15 listopada 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 645/11** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 280 § 1 k. k. popełnione w dniu 10 lutego 2010 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 645/11 SR Gdańsk – P. w G. – k. 7 - 8; dane o karalności – k. 9 – 11

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. wynika, że jego zachowanie należy uznać za wzorowe, 72 razy był nagradzany m. in. za wykonywane prace nieodpłatne czy wyróżniające się dobre zachowanie w czasie odbywania kary. Karany dyscyplinarnie nie był. Wobec przełożonych jest grzeczny i regulaminowy, przestrzega dyscypliny i porządku wewnętrznego. Relacje z innymi osadzonymi układa zgodnie. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. W stosunku do skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie dokonywał samouszkodzeń, nie prezentuje zachowań agresywnych ani autoagresywnych. Jest zatrudniony jako pracownik gospodarczy, wydający posiłki. Z obowiązków wywiązuje się należycie. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania, z zadań określonych w (...) wywiązuje się na bieżąco. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Prognozę penitencjarną należy uznać za pozytywną z uwagi na stabilne, bardzo dobre zachowanie.

Dowód: opinia o skazanym z informacją o pobytach i orzeczeniach - k. 13 – 16

Skazany D. G. był uprzednio trzykrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 9 – 11

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Wniosek o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego D. G. zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k., do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego D. G. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: X K 329/09 i II K 645/11 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku.

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

D. G. skazany został na kary pozbawienia wolności, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W związku z tym, Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach X K 329/09 i II K 645/11 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył D. G. karę 5 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. mieniu (art. 278 § 1 k. k., art. 280 § 1 k. k.) i przeciwko zdrowiu publicznemu (przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) oraz popełnione zostały w znacznym odstępie czasowym (na przestrzeni półtora roku – w sierpniu 2008 r. i w lutym 2010 r.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. D. G. był już trzykrotnie karany przez sąd. Zgodnie z

poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Pełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że D. G. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał na względzie treść pozytywnej opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji. Wydając to rozstrzygnięcie, Sąd podzielił stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w razie zaistnienia warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki, w których poprzednio wymierzono kary łączne, węzeł łączący te kary ulega rozwiązaniu, wskutek czego w wyroku łącznym podlegają połączeniu kary orzeczone za poszczególne przestępstwa, a nie kary łączne (vide: V KRN 285/72, Biul. I.. S.N. 1972, nr 11, poz. 131).

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k. p. k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroku wydanego w sprawie IV K 455/02 SR w Gdańsku.

W punkcie IV. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.